

Bidstond Matteus 5:9: Zalig de vreedstichters

Inmiddels zijn we al weer bij de 7^e zaligspreking aangekomen. Niet zeven verschillende typen mensen, maar zeven kanten van dezelfde diamant. Het gaat om kenmerken die horen bij Jezus' Koninkrijk. Eigenschappen die Jezus zelf typeren, eigenschappen die Hij ook zo graag zichtbaar wil zien worden in het leven van zijn kinderen. Vandaar ook dat deze zaligspreking dat erbij zegt. Zalig de vreedstichters, want zij zullen *kinderen van God* genoemd worden. Wie vreedstichter is, zal herkenbaar zijn als Gods kind!

De oude Statenvertaling heeft hier 'zalig de vreedzamen'. Ik vind dat toch een beetje minder goed vertaald. Bij vreedzaam krijg je de indruk dat het om bepaald type mens gaat, een vreedzaam, gemoedelijk mens, makkelijk in de omgang. Hoe fijn zo'n karakter ook is, daar gaat het hier niet over, het gaat over de mens die vrede sticht, vrede maakt, daar bewust aan werkt!

En als we dat zo zeggen dan voelen we meteen hoe ver dat afstaat van ons zelf. Hoe vaak zijn we juist geen vreedstichter. Dat zie je in het groot in de wereld als er conflicten zijn tussen landen, je ziet het in het klein als er conflicten zijn tussen groepen in de samenleving, je ziet het bij de rijdende rechter, als er burenruzies ontstaan omdat de schutting of de heg 10 cm. over het pad van de burenen heen komt, je voelt het ook in je eigen hart, als iemand die anders denkt dan jij zich laat horen. Ook gaan dit de kerkdeur niet voorbij. Voordat je weet zijn de verschillen belangrijker dan de dingen die je samenbinden. Als u wel eens naar die Rijdende Rechter hebt gekeken dan weet u ook meteen dat een rechter geen vreedstichter is. Hij kan wijzen op wetten en regels die nageleefd moeten worden. Hij vertelt wat de wet zegt, maar hij bewerkt geen verzoening tussen mensen. Na de uitspraak zie je aan de gezichten van de verliezers dat ze zich moeten neerleggen bij de uitspraak, maar dat wil niet zeggen dat ze de volgende dag bij de burenen op de koffie zullen gaan.

Voor verzoening tussen mensen zal er vrede gesticht moeten worden. En vrede komt er alleen als er ook daadwerkelijk iets in je hart verandert.

Ik denk dat dat het eerste is. Je kunt pas zelf een vreedstichter zijn als er eerst vrede aan jou gesticht is. We hebben allemaal een 'harttransplantatie' nodig. We worden allemaal geboren met een ernstige 'hartafwijking'. De eerste stap is dat je dat ontdekt bij jezelf. Als er ergens conflicten zijn in families of tussen burenen dan schudden wij ons hoofd en vinden dat het met ons eigen hart nog wel meevalt. En op die manier

blijven we veilig buiten schot. Wij maken geen ruzie.

Maar als ik de Bergrede goed begrijp dan wijst Jezus ons niet alleen op wat naar buiten komt, maar ook op wat binnen in ons is. Wie boos is of wie 'dwaas' zegt is al een moordenaar. Wie alleen maar naar een vrouw kijkt met begeerlijke ogen is al een overspelige.

Tja....en wie gaat er dan vrijuit.....niemand. Soms hoor je dat wel eens als excuus: "Dat doet toch iedereen!" Als iedereen sjoemelt met de belastingen dan mag ik het ook. Als iedereen bouwmaterialen meeneemt van z'n werk, dan mag ik het ook. Als iedereen niet te nauw kijkt met declareren, dan mag ik het ook. En zo kun je nog wel even doorgaan. Maar het feit dat iedereen het doet, maakt het niet minder erg. Het laat alleen maar zien dat iedereen die harttransplantatie nodig heeft. Ook de meest nette kinderen van de klas. Misschien wel, juist die brave mensen, want die vinden vaak van zichzelf dat het nog wel meevalt. Maar als je dat denkt, is dat je probleem. Het valt niet mee. Ook met jou niet, ook met mij niet. Ook voor jou geldt, je kunt alleen maar vrede stichter zijn en kind van God genoemd worden als de grote Vredestichter, het enige echte Kind van God, je van binnenuit heeft veranderd. Daar begint alles mee. En dat brengt de boodschap van de Bergrede meteen ook dicht bij de lijdenstijd waar we nu midden in leven. Nog even dan is het Goede Vrijdag en Pasen. Op dat ruwhouten kruis van Golgotha bewerkte Gods Zoon de bevrijding van ons oude zieke hart. En het lege graf op de Paasmorgen heeft de weg voor ons geopend om op te staan in een nieuw leven. Het nieuwe hart ontvang je door gelovig te vertrouwen op het offer van de Here Jezus. Hij heeft op die manier als de grote Vredestichter de vrede hersteld tussen de Vader en ons. Hij heeft bewerkt dat er niets meer is dat scheiding brengt. Hij die geen zonde kent, is voor ons tot zonde gemaakt, opdat wij zouden worden gerechtigheid Gods in Hem. Er is weer vrede. Er is weer Shalom. De Rechter die ons moest oordelen is ook onze Redder geworden. Hij is onze vrede!

Ik ben er ook van overtuigd, dat hoe meer je beseft, hoe slecht je eigen hart er aan toe is, hoe milder je wordt naar je broeder en zuster. Wie de vrede – de shalom – met God heeft leren kennen, terwijl je daar niets van verdient, gaat zich inspannen voor vrede met de ander. In een vrede stichter wordt de grote Vredestichter Jezus zichtbaar. In het optreden van de Heiland wordt steeds weer zichtbaar dat Hij het belang van de ander voor ogen had en niet z'n eigen belang. Hij gaf zich voor onze redding. Hij werd een slaaf en waste onze voeten. Dat is wat de Filippenzenbrief de

gezindheid van Christus noemt. Hij ontledigde zichzelf en nam de gestalte van een dienstknecht aan. De Koning werd slaaf voor onze redding.

Als die gezindheid in ons zichtbaar wordt, wat zal dat dan uitwerken? Als het Jezus alles mocht kosten om ons te redden en als Diezelfde Jezus in ons woont door de Heilige Geest dan zal toch ook in ons zichtbaar worden dat die vrede met elkaar ons iets mag kosten. Dan ga je niet voor je eigen mening, je eigen wil, dan drijf je niet je zin door, maar dan gun je elkaar ruimte. Dan denk je niet vanuit je eigen gelijk of je eigen smaak als het enige goede, maar dan strek je jezelf uit naar de onderlinge vrede, omdat je weet dat er een enorme prijs is betaald voor jouw vrede met God. En diezelfde prijs is ook betaald voor je broeder of zuster, al denkt die persoon anders dan jij.

We gaan richting Goede Vrijdag en Pasen. We verwonderen ons over dat bijzondere feit dat Gods Zoon alles gaf voor onze vrede. Ik verlang ernaar dat ik, ik houd het maar bij mezelf, dat ik dankzij dat bijzondere offer, mag groeien in vredestichter zijn. Want daar waar kinderen van God in vrede met elkaar leven wordt de Vredevorst zelf pas echt zichtbaar.

AMEN